

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 10.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 15 Maj 1907.

Expedition: Kammakaregatan 6.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonspris 20 öre pr petitråd.

27:e Årg.

Ermanno Wolf-Ferrari.

Bland Italiens mest framstående yngre tonsättare räknar man kompositören till den komiska operan »Donne curiose» — »De nyfikna fruarna», som efter första uppförandet i Tyskland på kgl. residens-teatern i München, nov. 1903, gått öfver åtskilliga dess teatrar med mer och mindre framgång och nu här som nästa nyhet uppföres på vår kungl. operascen. Vi skola återkomma till detta verk men först till komponistens porträtt foga vi några biografiska uppgifter om honom.

Ermanno Wolf-Ferrari är född i Venedig den 12 jan. 1876. Han härstammar från en konstnärsfamilj. Hans far är målare, af tysk härkomst. Genom grefve Schack, en stor konstmäcenat, blef han sänd till Italien för

att göra kopior af gamla mästares verk. Wolf-Ferraris moder var italienska, och till sitt 15:de år växte sonen upp såsom äkta italienare. Men han kom likväl under denna ålder i beröring med det tyska konstlivet; det var då han 13 år gammal besökte festspelen i Bayreuth. Detta var det första egentliga och varaktiga intryck han fick af teatern, som han förut flyktigt gjort bekantskap med vid ett uppförande af »Barberaren» i Venedig. Äfven i fråga om teaternjutning hade han sålunda ej blifvit ledd på någon »normal» väg för en musiker.

Wolf-Ferrari hade dock sedan sitt 6:te år idkat musik. En vän till fadern, fotograf till yrket, hade lärt honom grundelementerna till pianospelet, så länge hans egen kunskap deri förslog. Vid 10 års ålder måste lärjungen hjälpa sig ensam. Fadern ville att sonen skulle spela allt möjligt för

honom, men detta hade han ej lust till. Hvad var det då som den unge italienaren med förkärlek spelade? Förvånande nog under hans omständigheter var det — Bach, den tyske store mästaren i kontrapunktik. Han tänker ännu gerna på hvilken njutning dennes kromatiska fantasi beredde honom, »hvars slut han med verklig vällust dundrade fram». Då han var 16 år, kom Wolf-Ferrari till München och började på kgl. musikskolan ett regelrätt studium af kompositionsläran för Rheinberger. De första kompositionsförsöken hade han gjort redan som åttaåring. 19 år gammal återvände han till hemlandet och skref der en italiensk opera. I Milano var han tre år ledare af det internationella körsällskapet. Sedan lefde Wolf-Ferrari flere år i München, sysselsättande sig med komposition. Hittills har han med växande framgång verkat på de mest

Ermanno Wolf-Ferrari.

Cally Monrad.

skilda områden af musik, särskildt med förkärlek och lycka på kammar-musikens. Så har han utgifvit ett par *Sonater* för piano och violin (op. 1 och op. 10), två *Trior*, en *Keintett*, en »*Kammar-symfoni*». Kraft och friskhet i uppfinningen förena sig i dessa med säker och lifsfull musikalisk gestaltning. Af körverk med solostämmor och orkester framträdde han först med ett mysterium *Talitha cumi* och en kantat *Sulamith*, innan han med komponerandet af Dantes *Vita nuovo* väckte så stort uppeende. Området för musikalisk lyrik beträdde han med gammalitalienska kärlekssånger, *Rispetti* för sopran (eller alt) och piano, under op. 11 och 12 utgifna i 2 häften, 4 sånger i hvardera. Efter dessa följde för piano 3 *Impromptus* (op. 13) och 3 *Pianostycken* (1 Melodie, 2 Capriccio, 3 Romanze — op. 14).

Af verk för scenen gjorde han sig bekant i Tyskland med operan *Aschenbrödel*, som der med framgång uppförts å flera testrar, sedan den fallit igenom i Italien. Med sin nyaste opera »*De nyfikna fruarna*» (»*Donne curiose*», »*Die neugierige Frauen*») har han slagit in på den musikaliska komediens fält. Texten till denna treakts-opera är efter Carlo Goldoni af Luigi Sugana; tyska öfverflyttningen af Herm. Teibler.

Innehållet i denna är i korthet följande: I Venedig ha rika borgare och köpmän slagit sig tillsammans i ett hemligt förbund, kalladt »*Amicitia*», som har till ändamål att idka sällskapslif, men med fullständigt uteslutande af hvarje medlem af det täcka könet. I ett palats, som äges af den gamle ungarlen Pantalone, en fanatisk kvinnohatare, äga sammankomsterna med gästabad rum under en sådan hemlighetsfullhet, att fruarna till flera af sällskapets medlemmar fatta de värsta misstankar och med uppjudande af all möjlig kvinlig nyfikenhet, list och fintlighet söka gripa sina män på bar gärning. Tillfället gynnar dem. En särskild festlighet hos »*Amicitia*»-bröderna, och sedan en tjänare hos Pantalone, Arlechino, låtit besegra sig, erbjuder tillfälle att intränga i Pantalones palats, der de nyfikna fruarna genom nyckelhålet på dörren till festsalen få se hvad der försiggår. Men i stället för att finna sina män på bar gärning, se de dem i all anständighet njuta af en läcker måltid. Ödet spelar dem dock ett spratt. I sin nyfikenhet vill ingen af fruarna skilja sig från nyckelhålet; innan de gå vill en hvar af dem beskåda sin herre och man, och under det de så trängas med hvarandra, falla de, så att säga, med dörren in i rummet . . . tablå! För de öfverraskade ges ej annat än att hålla god mini elakt spel; till och med den grymme Pantalone visar sig försonlig, och allt slutar med munterhet och dans. Att äfven en kärlekshistoria

är inblandad i fabeln, faller af sig själf.

Wolf-Ferrari har numera ställt sin konstnärliga förmåga i sin fädernestads tjänst, i det han efterträtt Enrico Bossi som direktör för Benedetto Marcellyceet i Venedig.

Cally Monrad.

Efter att nyligen i Skåne ha gjort ett »triumftåg», enligt impressarion Rasmussens berättelse, har fru Cally Monrad åter gästade hufvudstaden och der konserterat med en framgång, som knappast står efter den hon vid föregående besök haft att fagna sig åt. Till erinran om detta konserterande ha vi meddelat sångerskans porträtt i detta nummer.

Hennes senaste uppträdande här ägde rum ett par dagar före den ödesdigra 7 juni 1905, då hon den 1 och 5 i den månaden, i opera säsongens sista stund, uppträdde här för första gången i en operaroll, nämligen Carmens, hvilken hon förut annorstädes utfört.

Fru Monrad hade dessförinnan som romansångerska blifvitentusiastiskt hyllad hos oss redan vid sitt första uppträdande den 8 mars på en konsert i Vetenskapsakademien, hvilken efterföljdes af ännu en derstädes ett par dagar senare. D. 20 och 24 gaf hon vidare ett par konserter i en större lokal, nämligen Musikaliska akademien. Vid alla dessa konserter hade hon till ackompanjator hr Wilh. Stenhammar. I oktober samma år återkom sångerskan, då åtföljd af den norske pianisten och komponisten Eyvind Alnæs som ackompanjator och gaf tre konserter i Musikaliska akademien 28 okt. — 3 nov.

Cally Monrad, sondotter till den norske filosofen och estetikern prof. M. J. Monrad, är född 31 juli 1879. Hennes far var prest på landsbygden. Vid 17 års ålder begynte hon sångstudier för operasångaren Wilh. Kloed, bekant här sedan hans verksamhet vid Stockholms testrar. Som sångerska debuterade hon, 19-årig, i Kristiania på en konfert af pianisten Martin Knutzen och gjorde stor lycka med sin vackra röst och sitt okonstlade föredrag. Hon begaf sig sedan till Dresden och instuderade operapartier för den utmärkta operasångerskan fru Schuch-Proska och återvände derefter till Kristiania, der hon jemte uppträdande på konserter äfven trädde fram på Nationalteatern som Greta i Humperdincks sagospel »Hans och Greta». Fru Monrad gifte sig tidigt, men har som sångerska uppträdt under sitt fädernamn. På senaste åren ha vi endast funnit fru Monrad egna sig åt konsertsången.

Om konstnärlig öfverproduktion.

När det talas om nutidens osundhet i konstlivet, så kan man ej låta bli, att äfven i fråga derom tänka på ordet öfverproduktion. Det är då fråga om öfverproduktion af saker, som ge sig ut för att vara, men icke äro verkliga konstprodukter. Sålunda åvägabringas en marknad för medelmåttigheten. I och för sig gör produktionen icke, när den är duglig, konsten någon skada. I fall Beethovens i dag trädde fram med 135 verk eller Rubens mötte med ett par hundra taflor — tror man icke att världen med glädje skulle mottaga en sådan öfverproduktion? Det är icke mängden af det som bringas i marknaden, men beskaftenhoten deraf det kommer an på. Antingen det är fråga om diktarverk, taflor eller musikstycken, så har det värdelösa och de som frambringa och utbreda det, diktare, skådespelare, målare och musiker, blifvit så ofantligt talrika, därför att de nöjt sig med att tillfredsställa den hufvudlösa mängden i stället för att lära den och draga den upp till sig. De sakna håg för att skapa någonting nytt. De kunna hafva både underbyggnad och förmåga, men sakna det rätta sinnet och god vilja. Detta är en sida af saken. Å andra sidan ha, på senaste tiden inom musik, som vi här ha särskildt att göra med, framträtt konstnärer, som skaka ur armen en massa produkter, af hvilka omöjligt alla kunna ha värde. Äro idéerna i dem nya, så äro de, med all lärdom parade, så komplicerade och tillkrånglade, att de äro onjutable. De äro ett tankearbete utan inspiration och fantasi. En nutidsrepresentant för en sådan öfverproduktion är Max Reger, som dock visat sig i ett och annat som en betydande kompositorisk förmåga.

När man lägger märke till den mängd folk, som nu för tiden kallas konstnärer, så tyckes det, som om konsten ginge tillbaka. I akademier, konservatorier etc. lära alla dessa »konstnärer» till större eller mindre fullkomlighet konstens teknik, och de försöka sig derefter att på basis af de maximer, de ha tillegnat sig, göra sig gällande i produktiv riktning; men hur ofta finner man någon, som kan visa verklig skaparförmåga? Hvem finner mera något nytt med verklig lifskraft och som man har bruk för. Detta är allsammans ting, som äro sammansatta efter vissa recepter. På studier byggd rutin och faktur saknas icke, men snillet, som föder det verkligt och konstnärligt stora äfven i mindre former, hvar finner man det? Sällsynt är dess uppenbarelse. Snille eller åtminstone känsla och respekt för det sannt sköna borde vara »conditio sine qua non» för konstproduktionen, som nu blifvit en öfverproduktion af skapelse-

begäret, men ej af skapelseförmågan i bättre mening.

Ämnet uppnår först sitt värde genom konstnärlig anordning. Med ämnet förstås något annat än toner, ord och färger, nämligen idé. Idéen är själen i konstverket, och den som inga idéer har skulle icke befatta sig med att åstadkomma konstverk. Men den flyktigaste blick på vår tids konstmarknad lär att man nu i stor utsträckning musicerar, sjunger, komponerar, rimmar, målar, oaktadt de producerande äro ganska fattiga på idéer.

Idéer, det är för öfrigt ett mycket omfattande begrepp. Utan själseld, oemotståndligt produktionstvång, fantasi, dristig blick, käck uthållighet födas inga idéer. Det är sådana egenskaper, som ha gjort dessa konstnärer stora, hvilka vi beundra och stämpla såsom mästare så i den klassiska som i den romantiska epoken. Hos klassikerna är idén mera bunden af den fullkomliga skönheten i formens behandling; hos romantikerna framträder den med större frihet. De der konstnärerna hade med hjärtat fullt af skaparebegär, ofta under försakelser och brist sett himlen öppna sig för deras ögons eld. För öfrigt var deras tid icke heller fri från undermåliga själar, personer, hvilka tekniska rutin i skydd af mängdens oförstånd och okunnighet kanske för en tid kunde breda ut sig på de sanna snillenas bekostnad. Men de der undermåliga voro mindre allmänna än nu. Det hände ju Mozart under hans högsta blomstringstid att en kritiker i Wien skref följande: »Hr Mozart är helt visst en talang, men han borde dock lära sig att sträfvä till följande af goda förebilder. Hr Kotzeluck skulle för honom vara en sådan förebild.» Här blef den blotta kompositionstekniken stäld öfver genialiteten. Nu känner man icke en enda not af Kotzeluck.

När den handtverksmässiga färdigheten nu i en långt högre grad hotar konsten, så har detta sin grund i att konsten blifvit en allt för god affär. Musikern, dramatikern, skådespelaren, målaren kan uppnå en ställning, der guldets tillströmmar honom i mängd. Mängden af dem få visst icke fatt i detsamma, men alla hoppas att kunna fånga lyckan, och reklamkonsten studeras mest af alla konster. Och då konsten är fri, då man ej kan begränsa lyckosökarnes antal, uppstår ett anseeligt »konstnärers-proletariat». Följden blir att man tråkas ut i konsertsalar och på teatrar och att konsten går utför. Det är kritikens svåra men oafvisliga uppgift att vakta konstens tempel och hålla det fritt från de många okallades påträngdhet och anspråksfullhet.

En italiensk opera på 1600-talet.

Som man vet har operan uppkommit ur medeltidens mysterier, af dessa andliga dramer, inom hvilka sedan fjortonde seklets början deklamation, mimik, sång och dans verkade i nära förbund. Omkring 1400 uppbyggdes i Frankrike den första teater för detta ändamål; men först år 1480 var det som musiken i dessa dramer vann en afgjord öfvervikt: uti »S:t Pauli omvändelse» af *Francesco Beverino* fortgår musiken oafbrutet från början till slut, då den förut endast innehåft en underordnad rol. Emellertid var äfven detta verk ännu blott ett mysterium, icke opera, som egentligen först uppkom i sextonde seklet, då andlig och världslig musik formligen åtskildes. Likasom anledningen till dessa de verkliga operadramerna återfinnas uti de italienska furstarnes praktfulla hoffester, så förblevo de ock dylika tillfällighetsstycken intill år 1637, då i Venedig den första offentliga stående teater inrättades. Här, likasom vid hofven, herskade sinnet för prakt och ståt till en otrolig grad; och man kan ej mera påstå, att Spontini och Meyerbeer hafva gått längst i detta afseende, då man betraktar uppsättningen af operan »Berenice» af *Freschi* år 1680. Den hade nämligen körer af 100 flickor, 100 soldater i järnrustning, 40 hornister till häst, 6 trumpetare till häst, 6 trumslagare till häst, 6 fanjunkare, 6 basunister, 6 mästर्सångare som spelade turkiska instrumenter, 12 flöjter, 6 pager, 3 sergeant, 6 cymbalister, 12 jägare, 12 ridknektar, 6 vagnförare för triumftåget, 6 andra för processionen, 2 turkar, den ena ledande två elefanter, den andra två lejon; dessa alla uppfyllde scenen, under det att Berenices triumfvagn drogs af fyra hästar; 6 derpå följande vagnar med fångar och byte drogos af 12 hästar, och 6 ytterligare vagnar fulländade triumftåget.

Och musiken till dessa operor? Den börjades med en liten symfoni, framdeles kallad *toccata*, hvaraf ännu senare uvertyren uppkom; sedan finner man stycken af någon likhet med våra arier, försedda med ritorneller eller mellanspel, och recitativ, som inledde arierna men hade ett mycket tungt och enformigt ackompanjement — samt slutligen körer. Ackompanjementet var så enkelt att basen not för not följde sångstämmans rytm; öfverhufvud var rytmen den svagaste sidan. *Monteverde* förenar 1608 i sin »Ariadne» med de dittills gjorda uppfinningarna i harmonien icke blott nya ackordkombinationer, isynnerhet oförberedda dissonanser, utan äfven nya musikaliska ackompanjementsformer, hvilka voro väsentligen olika den förut så länge allena brakliga kontrapunktiska behandlingen. Då *Silvio Stompiglio* i början af 18:de seklet, *Apostolo Zeno*

i dess första hälft, och *Pietro Metastasio*, hans samtida, hade segrat såsom reformatorer af *operapoesien*, då inträdde äfven i själfva musiken en ny reform: *Allessandro Scarlatti* förädlade sången, införde i recitativet en mera naturenlig deklamation, ja, han uppfann det obligata recitativet. *Leonardo Leo*, neapolitanska skolans stiftare, var det som förbättrade musikens rhetoriska del; genom honom erhöill arian sin förbättrade form: den började numera efter ritornellen med hufvudmelodien, på hvilken följde åtminstone ett, stundom ock två passande bimotoiver; efter deras utförande i besläktade tonarter följde deras återtagande i grundtonarten, derpå cadenzan, hvar efter en passande ritornell slöt första delen; andra delen bestod af en kort sats i en släktonart och slöt med en cadenza, hvarpå följde första delens återtagande, eller da capot. Denna ariaform har i det väsentligaste behållit sig inpå nyare tiden. Ett betydande framsteg gjorde *Lully* i 17:de seklet i Frankrike genom mellanstämmornas obligata behandling och genom harmoniens utvidgande. Genom sitt mästernskap i recitativet och grundläggandet af den rytmiskt deklamatoriska stilen vann han i synnerhet den franska smaken på sin sida. Först genom *Galuppi* och *Piccini* i den senare hälften af 18:de seklet anbringades terzetten, kvintetten och ensemblen i komiska operan och ur denna framdeles i serian; men snart uppställdes i den sistnämnda den ornerade sången såsom fullkomlighetens ideal och ledde genom särskildt inrättade sångskolor till de orimliga förvillelser. Den högsta virtuositet, röstens behandling såsom instrument, hade åsidosättandet af all sanning till omedelbar följd.

Sådan var sakernas ställning, då *Gluck* (1714—1787), den dramatiska musikens heros, bröt en ny bana, sedan han förut skrifvit 45 operor i den då herskande italienska stilen som vi i det ofvanstående sökt skildra. Till hvilken höjd *Gluck* och efter honom »Don Juans» tonskald bringade den dramatiska musiken, är af alla känt.

Musikbref från Melbourne.

Ett musikbref från Melbourne ligger väl egentligen utom Svensk Musiktidnings intressesfer, men då i detta jernförelsevis nya samhälle musiken redan står på en hög ståndpunkt och då inom svenska kolonien i Melbourne krafter finnas, som gjort insats i musikalifvet här, kanske några meddelanden härifrån kunna vara af intresse. För att ej onödigtvis upptaga tidningens utrymme, skall jag vara så kortfattad som möjligt.

Medelpunkten i musiklivet i Melbourne är universitetets konservatorium. Här äro som lärare anställda utmärkta krafter från England, Tyskland, Frankrike och Italien. En af de förnämsta posterna vid konservatoriet innehafves af en svenska. Tidningens läsare minnas operasångerskan Agnes Janson och hur hon i England och i öfrigt utomlands vann stort rykte. Hon hitkom i början af 1900-talet såsom stjernan i ett operasällskap, bestående af krafter från England och Tyskland (här i Melbourne finnes ej fast opera), och lade hela Melbourne för sina fötter, särskildt i sin glansroll, Carmen. Fru Agnes Janson återvände sedan till England, men återkom snart till Melbourne, tillkallad att öfvertaga den viktiga posten såsom hufvudlärarinna i sång vid universitetets konservatorium. Det kan ju ega sitt intresse hemma i Sverige att vota, att en landsmaninna är beklädd med denna förtröendepost.

Konservatoriet har gjort till sitt mål att gifva allmän och grundlig bildning och smak för sång och musik såsom ett medel till kultur. För att erhålla den högsta utbildningen sändas de bästa eleverna till de stora musikcentra i Europa. Rösterna i Australien hafva en viss likhet med de svenska rösterna deruti, att de ha en skönhet och klang, som utmärka de nordiska folken. Klimatet har utan tvivel gjort dem, eleverna, lifligare och med deras förmåga att lätt uppfatta är det möjligt att på kortare tid föra dem till målet. De utmärka sig äfven för lätthet att i sång gifva uttryck för de olika känslor, som förekomma i lyrisk och dramatisk musik. Att utbildad röstens omfång och jemnhet, hvilket, som bekant, är ett långsamt och omsorgsfullt arbete, att derefter ingifva förmågan att i hvarje ton uttrycka hvilken som helst känslöstämning, som ordet betingar; att vid fullbordad egalisering arbeta upp rösten till sin naturliga förmåga såsom dramatisk eller lyrisk röst och koloraturröst, — allt detta förutsätter mycken försiktig omsorg och mycket vetande å lärarens sida. Häruti har fru Agnes Janson med stor framgång arbetat här till heder för sig och det svenska namnet och till bättnad för konservatoriet. Jag åhörde nyligen en uppvisning med konservatoriets elever; öfver hela uppvisningen låg en entusiasm och en feststämning, som smittade alla; det var i Melbournes Town Hall, och hela den stora salen var fullpackad med åhörare. Resultatet af uppvisningen var en heder för konservatoriets lärarekrafter.

Dessa senare egna mycken möda ått att göra god musik populär. Med konservatoriets krafter såsom stambjudes ofta på utmärkta kör- och orkesterkonserter. Hvarje lördag är stor orgelkonsert i Town Hall, då man för en afgift motsvarande 40 öre får höra

en af Englands förnämsta orgelnister spela på en af de största orglar i världen. Ibland kommer äfven Europas beryktade konstnärer hit såsom nyligen Paderewski. De svenske tonsättarne äro mycket obekanta här, men fru Agnes Jansson har sökt göra svensk musik känd genom att på sina konserter sjunga Söderman, Sjögren och andra. Sitt intresse för svenska kolonien har hon visat genom att upprepade gånger sjunga på konserter, som svenskar för allmänt ändamål anordnat i härvarande skandinaviska kyrka. Vid dessa konserter ha äfven goda musikkrafter af främmande nationalitet medverkat, hvilket visar, att svenskarne så småningom kommit i förbindelse med stora musikvärlden i Melbourne. Den svenska kvartettsången har fått en god tolk i en svensk kvartett (hrr Dahlgren, Björkman, Dahllöf och Erichson), som på sista tiden genom trägna öfningar utbildat sig till en numera uppmärksam insats i musiklivet. Kvartetten har gjort de svenska och nordiska kvartettsångerna bekanta och omtyckta i Melbourne. »Glad såsom fogeln». »Suomis sång», »Stilla skuggor», »Se hist ved östersaltets vove», »Jag vet ett land» m. fl. åhöras med hänförelse icke endast af svenskarna, utan äfven af den stora australiska publiken.

M. L.

Populära konserter under året.

Sådana ha gifvits i stort antal. Tillfälle att bevista alla och redogöra för dem har icke varit Red. medgifvit och möjligt. Till de äldsta sådana kunna vi räkna *Arbetarinstitutets* söndagskonserter (Klara Norra kyrkog. 8) med samma program två söndagar å rad, samt de af fru Laura Netzel arrangerade »arbetar-soaréerna» hvarje lördag under säsongen i Vetenskapsakademiens hörsal, den sista 20 april. De förstnämnda stå nu under ledning af konsertmästare Aulin och vid dem ha äfven medlemmar af Aulin-kvartetten medverkat i ensemble-musik. Fröken Märtha Ohlson har i flere år varit pianist vid dessa genom dr Anton Nyströms initiativ tillkomna konserter. Vid dessa konserter ha under säsongen äfven medverkat sångerskorna fruar Ulla Hartman och Ebba Sjögren samt frk. Hilma Mattson, violinisten frk Karin Bodman, hr N. Zedeler m. fl. — Senare ha tillkommit Södra Arbetarinstitutets folkkonserter (Svartensgatan 3). Bland medverkande vid dem under året kunna nämnas sångerskan frk Nanny Larsén, sångaren Göran Lindstedt, violinisterna frk Karin Bodman, hrr Källström och Runnqvist, m. fl.

Under några år har till »Borgarskolans serier» hört musikafnär, arrangerade af dr Karl Valentin, som vid dem biträdt dels med en literär inled-

ning dels som ackompanjator. Dessa musikafnär ha haft en särskild nationell karaktär såsom följande exempel utvisa. D. 6 febr. gafs en »folkviseafton» med svenska, italienska, franska, skotska, ryska folkvisor; medverkande: fruar M. Högberg, A. Lang (harpa), sångarne dr Holger Nyblom, hr G. Sjöberg. D. 13 febr. bjöds på »Svensk afton», med inledningstal af dr Sv. Södermann, då programmet upptog af B. Crusell ur »Frithiofs saga» samt af G. Wennerberg »Gluntar» (af Upsalastudenter) och solosånger. Senare i febr. gafs en italiensk afton med saker af Scarlatti, Verdi, Rossini, Bossi, då fru D. Möller, frk Märtha Ohlson, hrr N. Fahlman och G. Lindstedt medverkade. Vid en annan svensk afton i mars stodo namnen Fr. Bervald och Em. Sjögren på programmet. Af den förre gafs en piano-trio och en 4-händ. polonäs, hvari fröken Astrid Berwald deltog. På två franska afnär gäfvo å den ena äldre saker (ifrån 1700-talet) af Couperin, Rameau m. fl. på den andra sådana af Berlioz, Gounod, Offenbach etc. med biträde af frk Karin Bodman, (viol), fru Möller, frk Ohlson, hrr Lindstedt, Fahlman och Runnqvist.

Borgarskolans årshögtid d. 28 april firades med tal och körsång.

Sedan hösten har konsertdirektionen Axel Hansons populära konserter åter upptagits, nu med den förändringen, att under veckan en sådan gifvits i templarlokalen Bryggargatan 5 och med denna säsong början en söndagssoaré i Vetenskapsakademien. Vid dessa konserter ha medverkat sångerskorna fruar Svea Hansson, Ebba Sjögren, frk Zelma Wall, Carla Maag, Esther Osborn, Lydia Flood, sångarne G. Lindstedt, Jackson-Norris, Lennartson, violinisterna fru Munthe Sandberg, hr Ax. Runnqvist; Ernesto Moreschi, pianisterna frk Astrid Berwald, Anna Lisa Carlander, hrr P. Wretblad, kantelespelaren Olli Suolahti, deklamatorerna hrr Collin och Hugo Duhs, m. fl. En populär konsert gafs äfven i Vasakyrkan, påskdagen, med biträde af frk Ebba Björkbom, operasångarne E. Svedelius och T. Lennartson samt dir. Wretblad.

»Folkkonsertförbundet» är ett annat konsertsällskap, som står i förbindelse med borgarskolans serier. Detta hade d. 3 febr. musikafn i Södermalms högre läroverks aula med sånger af Alfvén, Josephson, Mozart, Sjögren, Söderman, Stenhammar och A. F. Lindblad samt harpsolo af fröken Astrid Ydén; öfriga medverkande voro fru M. Högberg och hr G. Sjöberg samt dir. V. Wiklund (ackompanjator). Folkkonsertförbundet gaf med kommunalt understöd sin första konsert sönd. 24 mars i Musikal. akademiens stora sal då Rob. Schumanns »Paradiset och Perin» utfördes af förbundets kör under dr K. Valentins ledning. Solister vid tillfället voro fru M. Högberg, frk Thérèse Björklund och Nanny Larsén, hrr N. Fahlman, C. Gentzel, G. Sjö-

berg samt dir. V. Wiklund vid pianot. Annandag påsk gaf förbundet sin andra körkonsert för året i Gustaf Vasakyrkan, då bl. a. utfördes J. A. Josephsons kantat vid jubelpromotionen i Upsala 1877 för soli, kör och orgel samt A. Halléns »Till fäderneslandet», kantat för soli, kör och orgel. Medverkande voro fröken Nanny Larsén, hrr N. Fahlman, G. Sjöberg, Oscar Blom samt kören under dr. Valentins ledning.

Af andra konserter, som icke af oss inregistrerats under rubriken »från scenen och konsertsalen», då det icke beredts oss tillfälle att bevista dem, kunna nämnas följande:

D. 3 mars konserterade »Typografiska föreningen» i Gustaf Vasakyrkan med biträde af fru C. Östberg, hrr Fahlman, O. Olsson och hr C. A. Gentzel som dirigent. Den 5 mars gafs en »Visaften för barn» i K. F. U. M:s hörsal, då fru Ebba Sjögren, med ackompanjemang af hr Bruno Liljefors, som hufvudnummer utförde dennes visor i »Blommornas bok» (anmälde i Sv. M. T:s sista nummer för i fjol.)

I april gaf fru Anna Norrie en »visaften» i Folkets hus. »Immanuelskyrkans sångkör» gaf i nämnda kyrka konsert 21 april med biträde af sångerskorna Signe Stanzén-Lindeberg, Kerstin Afzelius och Gerda Runnqvist, sångarne Dav. Stockman och John Johansson samt hr Ax. Runnqvist och dir. E. Larsson. — K. F. U. M-kören under dir. Hugo Lindqvists ledning konserterade d. 25 april, hvarvid programmet upptog sånger af O. Lindblad, Ludv. Norman (»Kung Hakes död»), W. Peterson-Berger och J. A. Josephson (»Islossningen»). Konserten blef sedan förnyad. En violinist hr Rodolfo Morandi konserterade d. 5 mars i Votenskapsakademien med biträde af sångerskan fru Ulfax-Füchslin och frk Edith Aspelin (ackomp.). D. 25 april gaf fru Ulla Hartman »romans- och visaften» i samma lokal under medverkan af violinisten frk Karin Bodman och dir. Patrik Wretblad som ackompanjatör.

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. teatern.

- Maj 1. Donizetti: *Regementets dotter*; Adam: *Nürnbergerdockan*.
 2. Tschajkowsky: *Jolantha* (Jolantha: fru Svärdröm-Werbeck. sista gästupptr.); Leoncavallo: *Pajazzo*. (Nedda: fru Hellström; Canio, Tonio, Beppo, Silvio: hrr Menzinsky, Forsell, Schweback, Oscar. 150:de gång.)
 3. Bizet: *Carmen*. (Don José: hr Gustav Bergman. 350:de gång.)
 4. Adam: *Konung för en dag*.
 5. Gounod: *Faust*.
 6, 12. Tschajkowsky: *Eugen Onegin*.

8. Mozart: *Figaros bröllop*. (Grefvinnan: frök. N. Larsén; Cherubin: frök. H. Mattson, debuter.)
 9. R. Wagner: *Den flygande Holländaren*.
 11. Verdi: *Aida*. (Amonasro: hr Göran Lindstedt, deb.)
 13. R. Wagner: *Sigfrid*. (Sigfrid: hr Gustav Bergman. gäst.)

Oscarsteatern.

- Maj 1—14. Lohar. *Den glada änkan*.
 5. *Nerkingarne* (matiné).

Musikal. akademien.

- Maj, 2. Konserthörsningens 4:de kammarmusiksoaré. Biträdande: prof. Franz Neruda, hrr Axel Runnqvist, Edvin Svensson: 1. Mozart: Stråkkvartett, D-moll; 2. Paul Juon: Piano-kvintett för piano, violin, 2 altvioler o. violoncell; 3. J. Brahms, Stråkkvartett G-dur.
 7. Musikföreningens 75 konsert. Solister: frk. Hesse, fru Claussen, hrr H. Malm. J. Forsell, John Johansson. Orkester: k. hofkapellet; pianist: frök. Alf. Larson; dirigent: prof. Fr. Neruda. Program: G. F. Händel: »Belsazar», oratorium.
 8, 13. Konserter af fru Cally Monrad. Biträdande: hr Rolf Brandt-Rantzau (askomp.)

Katarina kyrka.

- Maj 5. Konserthörsningens 2:a folkkonsert med orkester.

Fru Valborg Svärdröm-Werbecks gästspel på operan afslutades d. 2 maj med Jolantha och till fyllnad af programmet gafs »Pajazzo», som denna gång upplefde sin 150:de föreställning här. I september 1893 hade denna opera sin premiär på kgl. teatern. Ett annat operajubileum följde dagen derpå då »Carmen» der gafs för 350:de gången. Dess premiär här egde rum i mars 1878, i april 1888 hade den gifvits 100 gånger, 1897 i samma månad 200 och den 29 jan. 1903 300 gånger på Stockholms-operan. I »Carmen» har gästet som Don José den unge svenske tenorsångaren Gustaf Bergman, hvilken i Tyskland vunnit mycken framgång som operasångare, särskildt i denna roll och som Lohengrin, hvarjämte han är den förste svensk, som sjungit titelrollen i Wagners »Sigfrid», hvilket skedde för ett år sedan i Rostock. Vid utförandet af Don José på vår operascen var sångaren icke rätt disponerad, hvarför också ett uppträdande sedan i »Lohengrin» blef inställt. Emellertid kunde man hos honom konstatera en i höjden mest framträdande god och kraftig stämma, hvarjämte hans dramatiska utförande af rollen var väl genomtänkt. Om hans nästa parti, Sigfrids, torde vi först i nästa nummer få tillfälle att yttra oss, då med anledning af stundande pingsthelgen detta nummers utgifvande måste på-

skyndas. — I »Figaros bröllop» har ett par nya debuter egt rum af ett par unga sångerskor. Redan egenskapen af ungdom, gent emot föregående rollinnehafvarne, gaf charme åt framställningen, speciellt beträffande Cherubin. Det var fröken Hilma Mattson som nu, med mycket behag och liflighet, om än icke med större röststyrka, utförde den svärmiske och skälske pagens roll. I grefvinnans försökte sig fröken Larsén med god framgång i vokalt hänseende, då hennes stämma eger både välljud och kraft, särskildt i det högre registret. Den af mannens svartsjuka och lättsinne lidande grefvinnan bör dock taga partiet mindre stelt, stundom visande något af Rosinas liflighet, t. ex. i brefduetten, som nu väl svagt utfördes af henne och fröken Hesse, hvilken för öfrigt är en utmärkt Susanna. Herr Forsell var som vanligt briljant i grefve Almavivas parti. Öfriga rollinnehafvare fyllde väl sina platser liksom förr. En dumhet i regien är att utesluta spelmännen, som bruka gå i spetsen för bröllopsståget. Mozarts ypperliga bröllopsmarsch förutsätter deras uppträdande, som är mera berättigadt än den prunkande baletten.

Hr Göran Lindstedt, som gjorde sin första debut våren 1906 som Valentin i »Faust» och sin andra på hösten som Silvio i »Pajazzo», har först nu i maj haft sin tredje operadebut med Amonasro i »Aida». Partiet är ej stort och viktigast i tredje akten, scenen med dottern Aida och Radames. Debuten var lyckad, i det rösten visade god bärkraft och godt textuttal underbjelpste den dramatiska framställningen.

Af konserter ha vi först att nämna Konserthörsningens 4:e kammarmusiksoaré i Musikal. akademiens orgelsal. Den inleddes med Mozarts undersköna D moll.-kvartett, utförd af Aulinarne. Derpå följde en nyhet, Pianokvintett af Paul Juon, en rysk tonsättare, som förra året blef anställd som lärare vid Berlins högskola för musik. En tysk musiktidning har betecknat kvintetten såsom »sympatisk», men längre än till epitetet intressant kunna vi ej gå, detta genom den egendomliga klangfärgen som den ovanliga sammansättningen af 2 altvioler med violin, violoncell och piano åstadkommer. Verket är egentligen byggt på en dystert färglös rysk folkvisa och lemnar föga rent musikalisk njutning i behållning, hörande till nutidens orkestrala, harmoniskt inkrånglade, oorganiska kammarmusik. Ett godt intryck efter denna gjorde Brahms' G dur-sextett n:o 2 op. 36, som dock ej går upp emot den första i frisk och melodisk inspiration.

Musikföreningen gaf på sin 75:te konsert ett här ej förut gifvit oratorium af Händel, »Belsazar». Handlingen i det dramatiska oratoriet tilldrager sig under Cyruss' belägring af Babylon och rör äfven den bekanta historien om »Belsazars gästabd».

Dennes moder Nitokris är en af hufvudpersonerna i oratoriet och hennes parti utfördes af frök Hesse på ett utmärkt sätt. Hrr Forsell och Malm återgafvo lika framgångsrikt Cyrus' och Belsazars, och hr John Johanson (baryton) var äfven en god medverkande kraft likasom fru Claussen i alltstämman (Daniel). Recitativet beledsagas vanligen af pianot med stränginstrument. Oratoriet erbjuder mycken omväxling med sina körer, soli och duetter. Det hela fick bästa utförande under prof. Nerudas ledning. Utrymme saknas oss att ingå i detaljer rörande verket och dess framställning.

Fru Monrads konserter få vi lemna redogörelse för på en gång i nästa nummer.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Operans nyhet »De nyfikna fruarna» af Wolf-Ferrari är redan färdig till uppförande och har i dessa dagar sin premiär.

Djurgårdsteatern börjar d. 1 juni sin sommarsäsong med dramatiskt program.

Vid Oscars-teatern har dir. Ranft beviljat fru Meissner och hr Barcklind, hufvudpersonerna i »Den glada änkan», hvar sin recett. Öfver 100 gånger ha de nu framträtt och firats i den glada operetten.

Musikföreningens donationsfond har med anledning af dess 75:te konsert och till minne af dess stiftare dr Vilh. Svedbom fått en tillökning af 1.000 kronor, skänkta af en person, som önskar vara onämnd. Fonden är bildad till betryggande af föreningens verksamhet.

Kantaten till Linnéfesten i Upsala har på uppdrag af festkommittén komponerats af Ruben Liljefors. Det är ett tonverk för blandad kör, soli och orkester till Snoilskys dikt »Blomsterfursten» och har i dagarna fullbordats. Den store naturforskaren Carl von Linnés födelse för två hundra år sedan i denna månad högtidlighålles nämligen på storartadt sätt såväl här som i utlandet.

Rich Andersson hade d. 14 maj i Musikal. akademien anordnat ett musikkonserter, hvarvid 24 särskilda nummer utfördes af i det närmaste lika många elever, mest mindre gossar och flickor, i hans musikskola, hvilka alla med säkerhet löste sina uppgifter. Programmet upptog utom lättare saker af Gurlitt, Wilms, Clementi, Schumann, Heller etc. så betydande som preludium af Bach, Valse och Nocturne af Chopin och Beethovens Fiss-dur-sonat op. 78.

Musikaliska akademien högtidsdag firas på middagen d. 16 maj.

Elis Olsson, den populäre skådespelaren vid Södra teatern, lemnar med denna teatersäsong scenen och ämnar egna sig åt tonkonst samt komposition. Han är ej alldeles oerfaren deri, ty han har skrivit musik till pjäser, som gått öfver Folkteatern, och åtskilliga visor, af hvilka några skola sjungas af fru Emma Meissner och fröken Rosa Grünberg på deras tillämnade Amerikanska turné i sommar.

En hyllning åt Signe Hebbe, som d. 30 juli i år fyller 70 år, förberedes och torde komma att ega rum i slutet af denna månad på operan. Flera af frk Hebbes elever komma att medverka vid föreställningen, såsom fru Jungstedt, Norrie, Östberg, frkn Karin Svärström, Hilda Borgström och Lundqvist, hrr Forsell, S. Nyblom och de Wahl. Efter uvertyren till Ifigenia som inledningsnummer ämnar man uppföra ardra akten af »Monna Vanna», »Den sköna Galathea» och sista akten af »Figaros bröllop». Fru Anna Hellström torde komma att bidraga med en aria ur »Ifigenia».

Fru Anna Pettersson-Norrie, som den 22 d:s kan fira sitt 25 års-jubileum som scenisk artist, lär komma att fira detsamma med en högtidsföreställning på Östermalmsteatern, då operetten »Kolhandlarne» skall uppföras och flera af den populära sängerskans bästa visor af henne sjungas.

Sven Kjellström, den i Paris bosatte framstående svenske violinisten, har blifvit utnämnd till »officier d'academie».

Fröken Hildegard Werner, vår landsmaninna, hvilken, som bekant, har en mycket ansedd musikskola i Newcastle, gaf d. 24 april en konsert för välgörande ändamål (t. f. f. »Newcastle Diocesan Society for the protection of women and girls»). På programmet stod bl. a. ett nummer, »Swedish national melodies and dances», af frök. Elfrida André, vår ansedda organist och komponist i Göteborg, hvilket särskildt var komponerat för den af fröken Werner bildade »Mignon-orchestra». Programmet upptog äfven ett af henne nykomponerat pizzicato-stycke, »Sweet Girls», för denna orkester, som för öfrigt utförde »Atalia»-marsch af Mendelssohn, »Salute d'Amour» af Elgar, Largo af Händel och »Operatic selection» af Wagner-Gounod samt nämnda André-nummer. Adagio och final ur Griegs A moll-konsert för piano utfördes af miss Hilda Winstone, mr Arthur Lambert sjöng Schuberts »Erlkönig» och ett par andra sånger, juvelarian ur »Faust» utfördes af miss Blanche Robertson, som äfven sjöng »Killarney» af Balfe, miss Hope Goddard, violinist,

spelade nummer af Tartini och Dancla, miss Nellie Rawling, pianist, spelade »Humoresken» af Dvorak och »Hungarian dances» af Brahms.

Med anledning af att frök. Werners »Mignon-orkester» existerat i 21 år var hon mellan konsertens afdelningar föremål för en vacker hyllning, i det å orkesterns vägnar en mr. Plummer till henne höll ett smickrande tal och från orkestermedlemmarne till deras »guide, filosof och friend» öfverlemnade en gyllene »fountain»-penna och börs. Konserten gafs »under protektion» af hertiginnan af Northumberland, en släkting till kung Edvard. Frök. Werner har med sin orkester gifvit omkring 60 konserter för välgörande ändamål. Hon är äfven mycket känd i England för sin musikkonserter verksamhet, hvari särskildt ingår att göra engelsmännen mera bekanta med skandinavisk musik.

Hins Anders i Östnor, Dalarnes ryktbaraste spelman, har aflidit i början af detta år. Vid den af Anders Zorn förra sommaren anställda täflingen på bockhorn och fiol, hvarom vi då nämnde, saknades gamle Hins Anders, som i sin blygsamhet aldrig velat täfla. Med Hins Anders, eller Frost Anders Persson, såsom han skref sig, bortgick en märklig bondspelman. Musiker ha upptecknat hans låtar och Zorn målat samt etsat hans porträtt, prins Eugen har skänkt honom en fiol och i tidningar framhållit hans ryktbarhet. Han var född i Östnor i den lilla stuga han bebodde till sin död. Som ung egnade han sig åt grofarbete och äfven åt reparation och tillverkning af urverk, som bekant gammal industri i Dalarna. Långt före honom dog en tre år yngre bror Lars, äfven han duktig fiolspelar. De båda brödernas samspel säges varit ovanligt vackert. Då Carl XIV Johans sarkofag drogs från Elfdalens porfyrverk till Gefle för en femtio år sedan, voro de då redan ryktbara spelmännen anställda vid de 150 dalkarlarne tåg, som gick efter deras musik. Anders måste dock vända om på vägen, emedan han fick sina fingrar förfrusna.

Malmö. Selanderska sällskapet afslutade sista april sin 2 månaders sejour härstädes med uppförande af »Fänrik Stål», som gått 31 gånger öfver scenen. Direktören och de medverkande blefvo föremål för varm nyllning.

Från våra grannland.

Helsingfors. April 22—maj 10. Finska nationalteatern började d. 30 april och fortfor under fem dagar i maj att uppföra Bizets »Carmen» under hr Armas Järnefelts direktion. Af hufvudpersonerna i operan utfördes Carmen af fru Maikki Järnefelt, Don José af

herr Hadwiger från Wien, Micaela af fru Irene Renvall-Jacobson och Escamillo af hr Gandolfi. Den 5 maj började för första gången här »Den glada änkan» framträda på Svenska teatern. Operetten fördes hit af den danska kompositören och musikkritikern Charles Kjerulf, som står i spetsen för ett operettsällskap af 27 personer. Orkestern har rekryterats från Åbo, Viborg och Helsingfors. Äfven en annan Wien-operett »Skytte-Lisa» står på repertoaren.

Af konserter gafs en sådan 23 april i Societetshuset med ungerskt-finskt program. Dirigenter voro hr N. Rékai — ledaren af de nyligen här gifna ungerska konserterna — samt hrr Armas Järnefelt, Rob. Kajanus, E. Melartin, Selim Palmgren och Jean Sibelius. D. 24 april upprepade sångkören M. M. vid en tredje konsert uppförandet af Max Bruchs »Frithiof». Den andra bekanta manskören »Yliopilaskunnan Laulajat» konserterade d. 27 och 28 med finskt program. Filharmoniska sällskapet har i slutet af april och början af maj gifvit sin 13:e och 14:e folkkonsert i studenthuset. Samma sällskap gaf 1 maj en matiné i Brunnshuset och en soaré i Societetshuset. På matinén utfördes 1 Förspel till »Lohengrin» (3 akt), 2 Waldteufel: Vals; 3 Bizet: »Carmen»-suite n:o 1; Sibelius: »Finlandia»; Litloff: uvertyr till »Robespierre»; 6 Tschaiowsky: Balett-musik ur »Prinsessan Törnrosa»; 7 Suomi sång; 8 Björneborgarnes marsch. På soarén: 1 Berlioz: Rakocymarsch; 2 Waldteufel: Vals; 3 Pacius: Soldatgossen; 4 Massenet: Scènes napolitaines; 5 Svendsen: Norsk konstnärskarnaval; 6 Sibelius: Alla marcia ur »Carmelia»; 7 Uvertyr till »Tannhäuser»; 8 Liszt: Rhapsodie n:o 2; 9 Brahms: Ungersk dans; 10 Marseljåsen. D. 5 maj gaf violinvirtuosens Willy Burmester konsert med biträde af pianisten Willy Klasen.

Kristiania. April 25—maj 9. Nationalteatern, som af pjäser med musik fortsatt uppförandet af »Den glada änkan», bjöd d. 5 maj på premiären af en inhemsk treakts-opera »Sjömansbruden» (handling från krigsåret 1808) med ord och musik af Sigvardt Aspestrand. Det är ett folkskådespel med sång och dans och musiken säges vara vacker och melodios, äfven dramatiskt uttrycksfull, ehuru kritiken finner att »libretto och musik ej äro samarbetade till fast enhet.» Pjesen lär ej haft någon större succés. D. 25 april gafs å teatern symfonikonsert och d. 30, med anledning af danska kungaparets besök, en galaföreställning enligt följande program: 1 Joh. Svendsen: Festpolonäs; 2 Ibsen: »Peer Gynt», 1:a akten; 3 Grieg: Hyllningsmarsch ur »Sigurd Jorsalafar»; 4 Bj. Björnson: »Maria Stuart», 1:a akten. — Folkteatern har bjudit på musikpjäser med »Niniche» och »Resan till Kina». D.

27 april gafs konsert af violinisten Harald Heide med biträde af hr Eyvind Alnæs. Konsertgifvaren spelade dervid D moll-konsert af Wieniawski och Bachnummer; äfven Griegs C moll-sonat för violin och piano stod på programmet. 1 maj gaf studenternas blandade kör konsert i studenthuset.

Köpenhamn. April 16—maj 9. Kgl. teatern har mot slutet af april uppfört »Regementets dotter» med den utmärkta koloratorsångerskan vid Dresden-operan, Erika Wedekind, som gäst i Maries roll. Tonio utfördes af tenoren Agerholm, Sulpiz af Max Müller. Teatern har för öfrigt denna tid haft på spellistan, af pjäser med musik, »Trubaduren», »Der var en gang...», »På Sicilien», »Orfeus och Eurydike», »Romeo och Julia», »Faust» och »Mästersångarne», melodramen »Guldhornene» och baletten »Waldemar». Af operetter har Fredriksbergs teater uppfört »Skytte-Lisa» och Casino »Den glada änkan», inför konungen med uppvaktning.

»Dansk konsertforening» gaf d. 22 april sin 3:e konsert, hvars program upptog: 1 Ludolf Nielsen: »Fra Bjergene», symfonisk suite (1:a gång); 2 C. F. E. Hornemann: a) »Aladdin»-uvertyr; b) Lyrisk suite för soli, kör och orkester. I midten af april konserterade ett par pianister, hrr Roger Henrichson och Olof Jensen. Flere kammarmusikkonserter ha under denna tid förekommit. Så gaf »Privat kammarmusikforening» för sina serieabonnenter konserter d. 29 april och 1 maj med uppförandet af Beethovens stråkkvartett F dur op. 59, Solo-sonat för violin och piano af Rust samt sångnummer. »Kammarmusikforeningen» konserterade 2 maj och bjöd på sonat för violin och piano af J. S. Bach samt Brahms' stråkkvartett, G dur, op. 36. Frbg. kammarmusiksällskap gaf dagen derpå konsert med Beethovens stråkkvartett, Ess dur, op. 74 och Saint-Saëns' pianokvartett, B dur, op. 41 på programmet. I Odd-Fellow-palatset gaf kapellm. Chr. Danning 1 maj symfonikonsert med biträde af norske pianisten Birger Hammer, som spelade Saint-Saëns' C moll-konsert. Derjemte gafs bl. a. Tschaiowskys »Symphonie pathétique». En »folkvisesafon» gafs 3 maj af Julie Rosenberg och d. 7:de en konsert på rådhuset till förmån för »barnens dag». Dervid biträdde, frök. Ellen Beck, Cæcilieföreningens mardrigalkör m. fl.

Från andra land.

Paris. Säsongens stora opera-evenemang, uppförandet af Rich. Strauss' »Salome», har nu egt rum på Châtelet-teatern. Generalrepetitionen gafs inför en högst distinguerad publik och i närvaro af presidenten Fallières. Richard Strauss anförde sjelf med en orkester

af 110 Colannes musiker. Fröken Emmy Destinn från Berlin-operan sjöng titelrollen, men premiärdansösen från Monte Carlo-operan frk Trouhanova utförde, kostymerad som Salome, »de sju slöjornas dans»; Herodes återgafs af hr Burrian från Dresden-operan. Publiken syntes intresserad men kylig, såsom D. N-s korrespondent uppgifver.

Aino Ackté lär inom kort skola utföra titelpartiet i Richard Strauss' »Salome» på hofoperorna i Berlin och Dresden.

Berlin. Svensk kyrkokonsert gafs i mars af fröknar Ragnhild Björklund (sopran) och Lisa Upling (alt), båda från Stockholm och elever i Berlin af operasångaren Oskar Lomberg. Vid konserten, i kapellet vid Domkandidatensstift, medverkade dir. Ragnar Althén som orgelackompanjator. Publiken utgjorde mest svenskar.

Dödsfall.

Fröberg, Mauritz, skådespelare, operettsångare, f. i Upsala 19 febr. 1851, son af den bekante musikdirektören och teoretikern C. J. Fröberg, afled i Lund d. 5 maj. F. var i flere år direktör för ett ansedt teatersällskap. Af hans operettroller må nämnas Marouffe i »Lille hertigen», Lambertuccio i »Boccaccio», Eleonor i »Tjufskyttarne», Don Pomponio i »Donna Juanita.»

Hellmesberger, Josef, violinist, hofkapellmästare och kompositör, f. 9 april 1855 i Wien, † derst. 25 april. Hans fader var violinist, konsertmästare och kapellmästare samt ledare af en stråkkvartett, hvari sonen Josef blef medlem. Denne blef soloviolinist i hofkapellet i Wien, 1884 balettmusikdirigent och slutligen 1900 förste hofkapellmästare. Han hade förut varit konsertmästare vid andra teatrar i Wien. 1903 måste han på grund af en kärleksaffär, som ådrog honom obehag, lemna Wien och sin verksamhet der, men återkom sedermera dit, erbjuden dirigentposten vid en nybildad orkester. Hellmesberger har komponerat operetterna »Kapitän Ahlström», »Der Graf von Gleichen», »Der schöne Kurfurst», »Rikki», »Das Orakel», »Der bleiche Gast», musik till baletter och teaterstycken, kvartetter för manskör, en mycket spelad »Valse concertante» för violin och piano, m. m.

Lindstrand, Albert, pianist, musikdirektör och innehafvare af en musikhandel, af honom grundlagd, i Göteborg, afled derst. d. 28 april, 72 år. Lindstrand var i många år anlitad pianolärare och har dels under sitt verkliga namn dels under pseudonymen »Albertus» utgifvit goda etydvärk och annan musik.

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — 27:de årgången, — för hvarje musikaliskt hem — utgifves 1907 efter samma plan som förut, innehållande *populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier etc.* Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris 5 kronor pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å *Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården, i bok- och musikhandeln*, å posten och tidningskontor. I landsorten bäst å posten.

Obs.! Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklivet är högst och rikast utveckladt. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklivet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Finlands, Norges och Danmarks hufvudstäder etc., biografier med fina porträtt instruktiva artiklar, följetonger m.m.

OBS. Porträtt med biografier i N:o 1: Anton Andersen — Mark Hambourg — Dettmar Dressel; N:o 2: Minnie Tracey — Mary Olson; M:o 3: Lady Hallé; — N:o 4: Eugen d'Albert; N:o 5: Jacquet Thibaud — Lucien Wurmser; N:o 6: C. Joh. Lindberg — Julius Ruthström; N:o 7: Sigrid Lindberg — Systrarne Svärdström; N:o 8: Ellen Gulbranson (Brynhilda) — Jeanette Jacobsson.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

Zonminnen.

Melodiska Pianostycken.

Jubelpolonäs, Canzonetta, Gamla tider, Valse mignonne, God natt! af Fr. J. Huss. Pris 1 kr.

Säljes och rekvideras hos Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6.

Festmarsch

för piano af Gustaf Hägg.

Denna vackra och ståtliga marsch kan köpas eller rekvideras å Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6.

Pris 50 öre.

J. G. Malmström
PIANINON
FLYGLAR
Göteborg.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97. Kammakaregatan 6, 1 tr öfv. gården. Frans J. Huss.

Svensk Musiktidning

inbindes i starka klotband med guldpressning för 1: 50 pr årg. om man hänvänder sig till A. F. Högbergs Bokbinderi, 22—24 David Bagaresgata.

Å Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6, samt i bok- och musikhandeln finnes till salu

MELODISKA MINNESBLAD

4 Pianostycken — Barcarole, Mazurka, Canzonetta, Nenia — af Frans J. Huss. Pris 1 kr.

Musikinstrument och Strängar

erhåller man bäst och billigast endast direkt från *Fabriken*

Alfred Schlosser,
Markneukirchen Sa.

Svensk Musiktidnings MUSIKBILAGA

— 1904 —

finnes att köpa, pris 1 kr., och innehåller vackra *Pianostycken af Gustaf Hägg, Theodor Kirchner, Ignotus samt en sång af A. M. Myrberg.*

I bok- och musikhandeln finnes att tillgå

Schumann-Album

med porträtt af

Robert Schumann.

Pris kr. 1: 25.

Innehåll:

Pianostycken: *Inträde i skogen* — *Jägaren på lur* — *Fughetta* — *Småstycke* — *Fantasi-Dans* samt Sång: *Folkvisa* med svensk och tysk text.

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från J. G. Malmström, Kongl. Hofleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: från J. G. Malmström, Steinweg Nachf. m. fl — **Orglar:** från Mason & Hamlin's världsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Petterson & C:o,
13 Malmströmsgatan 13, Stockholm.

INNEHÅLL:

Ermanno Wolf-Ferrari (med porträtt). — Cally Monrad (med porträtt). — Om konstnärlig öfverproduktion. — En Italiensk opera på 1600-talet. — Musikkref från Melbourne af M. L. — Populära konserter under året. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten. Från våra grannland och andra land. — Dödsfall. — Annonser.